
[2020-43-RE](#)

Causa 2020-43-RE

(Ghezali c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 277-2020. Recurs d'empara

Aute del 13 de juliol del 2020

BOPA núm. 92, del 22 de juliol del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 29 de maig del 2020, per la representació processal del Sr. Ismaïl Ghezali, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 23 de març del 2020, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li la resolució impugnada i que, d'acord amb l'article 92.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, reposi el recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 24 de desembre del 2019, el Tribunal de Corts, mitjançant sentència, va condemnar el Sr. Ismaïl Ghezali com a autor responsable d'un delictes major continuat de contraban per valor superior a 18.000,00 €, a la pena de 2 anys de presó i a la pena complementària de 10 d'anys d'expulsió, i, com a autor responsable penal del delictes major de blanqueig de diners, a la pena d'1 any de presó, al pagament d'una multa de 50.000,00 € i a la pena complementària de 10 d'anys d'expulsió.

Així mateix, ordenava el comís dels diners i dels actius que li havien sigut intervinguts, dels

productes generats per aquests, d'un rellotge de marca Rolex i dels aparells de telefonia mòbil, així com el comís i la destrucció del tabac intervingut. També s'ordenava el segrest, l'embargament i el comís del seu vehicle.

1.2. La representació processal del Sr. Ismaïl Ghezali va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 23 de març del 2020, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que decidia desestimar aquest recurs i confirmar íntegrament la resolució de la primera instància.

1.3. La representació processal del Sr. Ismaïl Ghezali va interposar un incident de nul·litat per considerar que s'havia vulnerat el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret i no arbitrària, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

1.4. El 12 de maig del 2020, la Sala Penal va dictar un aute en què desestimava aquest incident i confirmava íntegrament la seva decisió.

1.5. El 29 de maig del 2020, la representació processal del Sr. Ismaïl Ghezali va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 23 de març del 2020, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent manifesta que va ser condemnat per blanqueig de diners perquè el Tribunal de Corts va considerar que els beneficis del contraban eren cobrats en efectiu de manera sistemàtica, mitjançant el seu ingrés en entitats bancàries a Espanya o, ocasionalment, amb la compra de mercaderia de luxe, com el Rolex valorat en 17.100,00 €. Va tenir en compte també que el dia de la seva detenció es van trobar 12.245,00 € amagats en diferents indrets del seu vehicle.

- Ara bé, en el seu recurs d'apel·lació va al·legar que tot i que el Govern havia autoritzat la seva inversió estrangera per constituir una societat i obrir un comerç, cap de les entitats bancàries del Principat havia acceptat l'obertura d'un compte corrent a Andorra. Per consegüent, es va veure obligat a obrir un compte en una entitat bancària de la Seu d'Urgell.

- La Sala Penal va considerar que era possible que hagués tingut dificultats per obrir un compte a Andorra, però que podia haver trobat "*remeis més usuals per arreglar el problema d'ingrés dels seus beneficis*".

- El recurrent addueix que la Sala Penal va admetre, per tant, la seva argumentació defensiva sobre aquest punt, però va acabar confirmant la condemna relacionada amb el blanqueig de diners.

- Al·lega que la conseqüència lògica de la constatació de la impossibilitat d'ingressar els seus guanys a Andorra hagués estat la revocació de la seva condemna pel delictes de blanqueig.

- Afegeix que la Sala Penal, tot i indicar l'existència de remeis més usuals per solucionar el seu problema, no només no els especifica, sinó que, a més, en l'aute que resol l'incident de nul·litat,

considera que no li correspon fer-ho.

- El recurrent conclou, per tant, que la sentència de la Sala Penal és una resolució arbitrària, ja que el seu raonament en relació amb la qüestió esmentada no està fonamentada en Dret de manera suficient i esdevé, doncs, desproveït de tota lògica.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li la resolució impugnada i que, d'acord amb l'article 92.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, el reposi en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries.

2.2. Argumentació de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Penal manifesta que la sentència objecte de l'incident de nul·litat està motivada de manera detallada i precisa i que el recurrent ha utilitzat els mateixos arguments per fer creure que era una víctima, una persona honrada de bona fe.

- Destaca que hi ha remeis més usuals i lícits per solucionar el problema d'ingrés dels seus beneficis en lloc d'obrir un compte bancari a Espanya.

- Considera que obrint un compte bancari a Espanya, allò que el recurrent, de nacionalitat francesa i resident a Andorra, sobretot pretenia era amagar la seva activitat il·lícita de tràfic de tabac, tant a les autoritats andorranes com a les franceses.

- Constata que dissimulava els seus profits fraudulents cobrats en efectiu barrejant les pistes a través d'entitats situades fora de França i d'Andorra.

- Conclou que aquesta activitat és un autoblanqueig manifest mitjançant una entitat bancària estrangera. La seva finalitat respon totalment als requisits de l'article 409 del Codi penal: convertir per ocultar l'origen il·lícit dels diners que venien en realitat del tràfic internacional de tabac en el qual participava.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. De manera prèvia, cal recordar que el Tribunal Constitucional no és un tribunal de tercera instància, ni un tribunal de cassació.

3.2. Atès que en el recurs d'empara el recurrent no impugna la seva condemna per contraban, convé examinar únicament si la seva condemna per blanqueig de diners està fonamentada en Dret i no és ni arbitrària, ni il·lògica.

3.3. L'únic argument del recurrent en relació amb aquesta qüestió rau en el fet que la Sala Penal reconeix la possible dificultat en què s'hauria trobat per obrir un compte bancari al Principat i evoca de manera general la possibilitat de "*trobar remeis més usuals*" per ingressar els seus beneficis que aquella que va emprar en aquest cas, però no dona el detall d'aquests remeis.

3.4. Aquest fet no controverteix el fonament jurídic de la decisió de la Sala Penal relatiu a la

condemna per blanqueig de diners, com tampoc vicia el seu raonament de manca de lògica o d'arbitrarietat.

3.5. Efectivament, l'evocació d'eventualitats o de possibilitats, detallades o no, i que en aquest cas no van ser realitzades, no contradiuen els fets que han estat provats i, per tant, no té cap incidència en el raonament jurídic que es fonamenta en aquests fets i que du a la condemna del recurrent.

Aquest raonament no pot, doncs, ser qüestionat mitjançant l'al·legació de manca de lògica, d'arbitrarietat, d'absurditat o de manca de fonamentació.

3.6. A més, és evident que no entra en les competències de la Sala Penal facilitar consells per ingressar els beneficis d'una activitat delictiva reconeguda com a tal i sense cap tipus de dissensió per part del recurrent.

3.7. Per aquests motius, el Tribunal Constitucional considera que aquest recurs d'empara manca de contingut constitucional i, per tant, ha de declarar-ne la seva inadmissió a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-43-RE interposat per la representació processal del Sr. Ismaïl Ghezali contra la sentència del 23 de març del 2020, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 13 de juliol del 2020.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Jean-Yves Caullet
Magistrat